

Elintarvike- ja ruokaoikeus

Erkki J. Hollo

EDILEX LIBRI

edilex

ELINTARVIKE- JA RUOKAOIKEUS

Erkki J. Hollo

Elintarvike- ja ruokaoikeus

EDILEX • HELSINKI

© Edilex Lakitieto Oy ja tekijä 2025

2., uudistettu painos

Kansi: Anu Korpijärvi

Taitto: Aste Helsinki Oy

Kannen kuva: Alex Linch / Shutterstock.com

Kustantaja: Edilex Lakitieto Oy

lakitieto.edilex.fi

ISBN 978-951-37-9324-1

Anna palautetta kirjasta: toimitus.edilex.kustannus@almamedia.fi

Paino: BoD - Books on Demand, Saksa

ALKUSANAT

Elintarvikeoikeutta ei ole Suomessa tähän asti opetettu tai tutkittu systemaattisesti itsenäisenä kokonaisuutena. Ihmisen terveyden suojeleminen, elintarvikealan tekninen kehittyminen, markkinoiden avautuminen sekä ravintotekijöiden riskien hallinnan tarve ovat seikkoja, jotka ovat johtaneet alan kokoamiseen kattavan ja yleensä myös ylikansallisesti sitovan sääntelyn piiriin. Suomea Euroopan yhteisön jäsenvaltiona koskevat lukuisat elintarviketoimintojen eri vaiheita varten annetut, usein yksityiskohtaiset säännökset, jotka myös pääsääntöisesti ovat sellaisinaan suoraan sovellettavaa oikeutta, myös ilman kansallisia toimeenpanosäännöksiä.

Elintarvikeoikeudessa on lukuisia erilaisia näkökulmia, joita saatetaan tarkastella ja systematisoida omina kokonaisuuksinaankin. Tällaisia ovat esimerkiksi maatalouden alkutuotanto, muuntogeeninen ravintotuotanto, elintarvikemarkkinointi, kuluttajansuoja ja kansainvälinen elintarvikekauppa. Tämän esityksen tarkoituksena on hahmottaa alaa varsin laajana kokonaisuutena ja siten eritellä elintarvikeoikeuden yleistä rakennetta ja käsitteistöä, ilman varsinaisia erityispainotuksia.

Virike teoksen kirjoittamiseen syntyi pitkälti siitä, että olen aikoinani toiminut kansallisen biotekniikkakomitean puheenjohtajana. Toimin parasta-aikaan Euroopan Maaseutuoikeuskomitean (Comité Européen de Droit Rural, CEDR) puheenjohtajana ja olen siinä asemassa perehtynyt erityisesti eurooppalaisen elintarvikeoikeuden kysymyksiin. Virkani puolesta ympäristöoikeuden professorina tietenkin elintarvikekysymyksillä on luonnollisesti yhteys myös puhtaan ympäristön hallintaan osana ravintotekijöiden puhtautta.

Kirjan kirjoittaminen monien muiden tehtävien ohella on usein haastavaa. Aika on ruokaakin niukempi luonnonvara. Epähuomiossa saattaa virheitäkin syntyä. Kiitän maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan emerituspuheenjohtajaa *Eero Nordbergia* hyödyllisistä kommentista ja dosentti *Klaus Viitasta* eräistä huomioista teoksen loppumetreillä. Kustantajan puolelta haluan erityisesti

kiittää kustannustoimittajia *Kaisu Ahtolaa* ja *Sonia Meltiä* hyvästä yhteistyöstä ja tarkasta työskentelystä.

Helsingissä Iriksen päivänä 2008.

Erkki J. Hollo

Alkusanat toiseen painokseen

Elintarvikkeiden valvonnassa perustarpeet ovat yleensä vakiintuneet riippuen siitä, onko kysymys esimerkiksi tuotannosta, jalostuksesta tai kaupasta. Yhteiskuntien olojen ja kehitystason erilaisuuden vuoksi sääntelyn tulee olla jossain määrin integroivaa ja mukautuvaakin. Tämän teoksen ensimmäisen painoksen jälkeen Suomen lainsäädäntö on entistä enemmän kehittynyt riippuvaiseksi Euroopan unionin ja kansainvälisten elintarvikesopimusten vaatimuksista ja muuttunut pitkälti näitä vaatimuksia toimeenpanevaksi. Lainsäädännön sisältö on Euroopan unionin uusien säädösten ja uuden elintarvikelain myötä lähes kauttaaltaan muuttunut.

Kustantajan puolella toimituksellinen apu on ollut erittäin hyödyllistä. *Emilia Lindroos* on nähnyt suuren vaivan tarkistaakseen ja päivittääkseen muutuneiden säädösten sisältöä. *Sanna Mäkilä* on tarkastanut ja sovittanut tekstit ja liitteet taittokuntoon. Heille suuri kiitos.

Säädöksiä ja muuta aineistoa on seurattu 31.3.2025 asti.

Lokakuun 9 päivänä 2025.

Erkki J. Hollo

SISÄLLYSLUETTELO

ALKUSANAT.....	V
----------------	---

JOHDANTO.....	1
---------------	---

1	ELINTARVIKEOIKEUDEN TEHTÄVÄ JA ALA.....	3
1.1	Yleinen viitekehys.....	3
1.2	Ruoka- ja elintarvikehuolto.....	3
1.3	Ruokakriisin tunnusmerkeistä	5
1.4	Oikeudenalan nimike.....	6
1.5	Ylikansallisuus.....	6
1.6	Sektorit	7
1.7	Suomen järjestelmän lähtökohta	8
1.8	Esityksen tavoite.....	8

ENSIMMÄINEN OSA

YLEISET OPIT.....	11
--------------------------	-----------

2	SYSTEMATIikka	13
2.1	Käsitteelliset rajaukset.....	13
2.1.1	Elintarvikkeen käsite	13
2.1.2	Elintarviketuotanto ja sen lajit	14
2.1.2.1	Alkutuotanto	14
2.1.2.2	Teollinen tuotanto ja jalostus.....	15
2.2	Elinkeinovapaus	15
2.2.1	Rajoituksenalainen vapaus.....	15
2.2.2	Elinkeinosäätelyn oikeudellinen perusta.....	17
2.3	Suomen elintarvikelainsäädännön kehitys.....	18
2.4	Elintarvikeoikeuden säätelytasot.....	21
2.4.1	Ylikansallinen taso.....	21

2.4.2	Kansainvälinen taso.....	22
2.4.3	Codex alimentarius	25
2.4.4	WTO:n sopimukset.....	27
2.4.4.1	TBT- ja SPS-sopimukset.....	27
2.4.4.2	Maataloussopimus	30
2.5	Suojatut oikeudet.....	30
2.6	Bioturvallisuus.....	31
2.7	Eurooppaoikeuden taso.....	32
2.7.1	Elintarvikeketjun kehittämisen strategiset ohjelmat: pellolta pöytään.....	34
2.7.2	Euroopan unionin oikeusjärjestelmän yleisrakenne	36
2.7.2.1	Yhteisöoikeuden organisatoriset tavoitteet.....	36
2.7.2.2	Primaarioikeus.....	37
2.7.2.3	Kestävän kehityksen ja korkean suojelutason tavoitteet.....	38
2.7.3	Elintarvikesääntelyn normiperustan elementit	39
2.7.3.1	Harmonisointi.....	40
2.7.3.2	Suojalauseke	41
2.7.4	Yhteinen kauppapolitiikka.....	43
2.7.5	Kansanterveys.....	44
2.7.6	Kuluttajansuoja.....	45
2.7.7	Sovittelumenettely	46
2.8	Yhteisön sekundaarioikeus.....	46
2.8.1	Yhteisön yleinen elintarvikesääntely.....	47
2.8.1.1	Yleiset periaatteet.....	47
2.8.1.2	Yhteisön yleisen elintarvikeasetuksen sääntelytapa	49
2.8.1.3	Yhteisön yleisen elintarvikeasetuksen yleinen soveltamistavoite	50
2.8.1.4	Sääntelyn tavoiteperiaatteet	51
2.8.1.5	Menettelyperiaatteet.....	53
2.8.1.6	Laatuperiaatteet	53
2.8.1.7	Avoimuusperiaate	53
2.8.2	Elintarvikkeen käsite	54
2.8.2.1	Yleismääritys rajauksineen	54
2.8.2.2	Vesi	56
2.8.2.3	Täydentävät elintarvikekäsitteet.....	56
2.8.2.4	Suomen toimeenpanolainsäädäntö	57
2.9	Elintarvikeohjaukselliset päämäärät.....	58
2.9.1	Kuluttajien etujen suojelu	58
2.9.2	Informaation todenmukaisuus.....	59
2.9.3	Kansainvälinen standardointi	59

2.10	Yhteisön ulkopuolinen elintarviketoiminta	60
2.11	Elintarvikealan turvallisuutta ja valvontaa koskevat keskeiset käsitteet.....	61
2.11.1	Elintarviketoimintaa kuvaavat käsitteet.....	62
2.11.2	Elintarvikevalvontaa kuvaavat käsitteet.....	63
2.11.3	Elintarvikevaiheita kuvaavat käsitteet.....	65
2.12	Elintarviketurvallisuus	65
2.13	Riskianalyysi ja varautumisperiaate	68
2.13.1	Riskinhallinta	68
2.13.2	Ennaltavaraautuminen	70
2.14	Jäljitettävyys	71
2.15	Elintarviketoimijan velvollisuudet.....	72
2.15.1	Yleinen laillisuusvastuu	72
2.15.2	Elintarvikealan toimijoiden vastuu elintarvikkeiden turvallisuudesta	73
2.15.3	Tuoteturvallisuusvelvollisuus.....	75
2.15.4	Tiedottaminen ja harhaanjohtamiskielto.....	75
2.16	Rehuturvallisuus.....	77
2.17	Elintarvikekauppa.....	79
2.18	Suhde lääketarvikealaan	81
3	VIRANOMAISJÄRJESTELMÄ	83
3.1	Euroopan yhteisön elintarvikeviranomaiset.....	83
3.2	Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA).....	84
3.2.1	Asema ja tehtävien yleiskuvaus.....	84
3.2.2	Eritellyt tehtävät	86
3.2.3	Nopea hälytysjärjestelmä.....	88
3.2.4	Euroopan unionin toimintatapojen toistuva tarkastelu.....	88
3.2.5	Organisaatio ja hyvä hallintotapa.....	89
3.2.6	Luottamuksellisuus.....	91
3.3	Suomen yleinen elintarvikevalvonta.....	92
3.3.1	Elintarvikesääntelyn rakenne ja tarkoitus.....	92
3.3.2	Suomen elintarvikesääntelyn soveltamisala.....	93
3.3.3	Elintarvikevalvonnan kohderyhmät.....	96
3.3.4	Määritelmät.....	96
3.4	Elintarviketoimintojen sijoittumisen ohjaus	97
3.5	Kansallinen viranomaisjärjestelmä	98
3.5.1	Ennakkovalvonta ja jälkivalvonta.....	98
3.5.2	Valtakunnallinen taso.....	99
3.5.2.1	Ruokavirasto	99

3.5.3	Muut yleiset elintarvikeviranomaiset.....	102
3.5.3.1	Alueellinen elintarvikevalvonta	102
3.5.3.2	Paikallinen elintarvikevalvonta: kunnan elintarvikevalvonta	103
3.5.4	Erityiset elintarvikevalvonnan viranomaiset	105
3.5.5	Ulkopuoliset asiantuntijat.....	106
3.6	Yhteisötason verkostoituminen.....	107
4	YLEISEN ELINTARVIKEHYGIENIAN KEINOT	109
4.1	Yhteisön yleinen elintarvikehygienia-asetus.....	109
4.2	HACCP-järjestelmä.....	111
4.3	Kansallinen elintarvikevalvonta.....	113
4.3.1	Valvonnan yleiset vaatimukset	113
4.3.2	Valvontasuunnittelu ja valvontatoimen ohjaus.....	114
4.3.3	Elintarvikevalvonnan päämuodot kansallisessa elintarvikevalvonnassa	115
4.3.4	Elintarviketoiminnan harjoittamisen edellytykset ja elintarvikehuoneiston hyväksyminen.....	117
4.3.4.1	Ennakkovalvonta.....	117
4.3.4.2	Alkutuotantoilmoitus	122
4.3.4.3	Menettely.....	124
4.3.4.4	Voimassaolo ja peruuttaminen.....	125
4.3.5	Elintarvikelaboratoriot	125
4.3.6	Omavalvonnalliset toimintamuodot	127
4.3.6.1	Omavalvonta.....	127
4.3.6.2	Ensisääpumisvalvonta	129
4.3.6.3	Hygieniapassi	132
4.3.7	Yleinen elintarviketietorekisteri.....	133
5	RISKINHALLINTA- JA KRIISIHALLINTOJÄRJESTELMÄ	137
5.1	Nopea hälytysjärjestelmä	137
5.1.1	Tarkoitus	137
5.1.2	Verkosto.....	138
5.1.3	Järjestelmään ilmoittaminen.....	139
5.2	Kriisinhallintaorganisaatio	140
5.3	Suomen kriisinhallinta.....	141
6	MAATALOUSPOLITIikka JA ALKUTUOTANTO.....	143
6.1	Viljelytuotannon elintarvikeoikeudellisesta perustasta.....	143
6.2	EU:n maatalouspolitiikka	143

6.3	Maatalous ja elintarvikeala.....	144
6.3.1	Agenda 2000.....	145
6.3.2	CAP-uudistukset vuodesta 2003 alkaen	146
6.3.3	Tukiasetus	148
6.3.4	Ehdollisuus maatalouspolitiikan keinona	149
6.3.5	Rahoitusasetus ja rahastot.....	151
6.3.6	Markkinajärjestelyasetus.....	152
6.3.7	Kansallinen elintarvikemarkkinalaki.....	153
6.4	Kuluttajanäkökulma.....	154
6.5	Tavanomainen alkutuotanto	155
6.6	Luonnonmukainen alkutuotanto.....	155
6.6.1	Luomuasetus	156
6.6.2	Kansallinen sääntely	161
6.6.3	Poikkeustilanteet	161
6.6.4	Tarkastusjärjestelmä	162
6.6.5	Luomutuotteiden merkinnät	163
7	MUUNTOGEENINEN ALKUTUOTANTO.....	165
7.1	Perusta	165
7.2	Muuntogeeninen alkutuotannon ohjaus	166
7.3	Bioturvallisuuspöytäkirja	167
7.4	GMO-siirtomenettely.....	168
7.5	Muuntogeeninen markkinoille saattaminen.....	169
7.6	Kenttäkoe	171
7.7	Rekisteröinti.....	172
7.8	Komission rapsisuusitus	173
7.9	Muu yhteisön geenitekniinen sääntely.....	174
7.9.1	GMO-jäljitettävyyssasetus ja 0,9 prosentin sääntö	174
7.9.2	Siemenpuhtaus.....	175
7.10	Geenitekniikkalain merkitys alkutuotannossa	176
7.10.1	Harmonisointi.....	176
7.10.2	Ympäristöön levittämisen ennakkovalvonta.....	177
7.10.2.1	Avoin käyttö eli tarkoituksellinen levittäminen.....	177
7.10.2.2	Markkinoille saattamisen tarkoitus	178
7.10.3	Jälkivalvonta	180
7.11	Geenitekniinen rinnakkaiselosääntely.....	181
7.11.1	Viljelytapojen sekoittumisongelma	181
7.11.2	Komission ohjeistus.....	182
7.11.3	Viljelykäytäntöjen ohjeistus.....	185

7.12	Kansallinen näkökulma ja rinnakkaiselon sääntelyn yleiset vaatimukset	186
7.12.1	Lainsäädännön tila	186
7.12.2	Muuntogeenisen tuotantotoiminnan valvontavaatimukset	187
7.12.3	Sekoittumishaitan tukijärjestelmistä	189

TOINEN OSA

ERITYINEN ELINTARVIKEOIKEUS	191
------------------------------------	-----

ERITYISEN ELINTARVIKEOIKEUDEN RAKENNE	193
--	-----

8 LISÄAINE- JA VIERASAINESÄÄNTELY	195
8.1 Ennakkovalvonnan tarkoitus	195
8.2 Elintarvikepuhtaus	195
8.3 Elintarvikkeiden lisäaineet	196
8.3.1 EU:n lisäaineasetus	196
8.3.2 Entsyymit ja aromit	200
8.3.3 Makeutusaineet ja alkoholijuomat	201
8.3.4 Värilisäaineet	203
8.4 Ravintolisät	205
8.4.1 Ravintolisäsäännöt	205
8.4.2 Luokittelukriteerit	207
8.4.3 Terveys- ja ravitsemusväitteiden valvonta	209
8.4.4 Suomen ravintolisäsäätely	210
8.4.4.1 Ravintolisän määritelmä	210
8.4.4.2 Informaatio-ohjaus kansallisessa sääntelyssä	212
8.5 Vitamiinilisät	213
8.5.1 Elintarviketurvallisuus ja ravitsemus	213
8.5.2 Vetoaminen kansanterveyteen	213
8.5.3 Aineiden vahvistaminen	214
8.5.4 Säännöt	215
8.5.5 Sisämarkkinapoikkeukset	218
8.5.6 Lisäainerekisteri	218
8.5.7 Suomen vitamiinisäätely	219
8.6 Komiteamenettely (komitologia)	220
8.7 Kansalliset lisäainepoikkeukset	221
8.8 Elintarvikkeiden kemikaalipitoisuudet	222
8.8.1 Vieraat aineet	222
8.8.2 Yleisen vierasainevalvonnan keinot	223

8.8.3	Erityinen vierasainesääntely.....	224
8.8.3.1	Yhteisön vierasainestrategia.....	224
8.8.3.2	Enimmäismääräasetus.....	226
8.8.3.3	Dioksiinit ja furaanit sekä PCB.....	227
8.8.3.4	Nitraatit	229
8.8.3.5	Aflatoksiinit	230
8.8.4	Raskasmetallien näytteidenotto ja määrittäminen	232
8.8.5	Nollatoleranssi ja varautumisperiaate oikeuskäytännössä	234
8.9	Luomutuotteiden lisäainetietovaatimukset.....	236
8.9.1	"Luonnonpuhdas" ja harhaanjohtaminen.....	238
8.9.2	Luonnonpuhdas hillo; kansalliset merkinnät	238
8.9.2.1	Kansallinen mainosilmaisu toisen jäsenvaltion markkinoilla.....	242
9	UUSELINTARVIKKEET JA ERITYISRAVINTOVALIOT	243
9.1	Käsite ja poikkeavuus tavallisuudesta	243
9.1.1	Sääntelyn soveltamisala	243
9.1.2	Toimijan velvollisuudet	245
9.2	Suomen uuselintarvikesääntely.....	247
9.3	Imeväisten ja pikkulasten ravinto	248
10	ELÄINPERÄISET ELINTARVIKKEET	249
10.1	Hygieniavalvonta.....	249
10.2	Keskeiset säädökset.....	250
10.3	Eläinperäisyys.....	251
10.4	Lihantarkastus.....	253
10.5	Teurastamot ja teurastus	255
10.6	Eläinten terveysvaatimukset.....	256
10.7	Zoonoosit.....	257
11	MUUNTOGEENISET ELINTARVIKKEET JA REHUT	261
11.1	Tausta geeniteknikkasääntelyssä.....	261
11.2	Soveltamisala.....	262
11.3	Yleiset velvollisuudet	263
11.4	Lupavaatimus ja menettely.....	264
11.5	Riskinhallinta.....	266
11.5.1	Menettelytavat	266
11.5.2	Luvan positiivinen oikeusvaikutus	267
11.5.3	Luvan negatiivinen oikeusvaikutus.....	267
11.6	Vanhat elintarvikkeet	268

11.7	Merkitseminen (puhtausraja).....	268
11.8	Muuntogeeniset lisäaineet ja uuselintarvikkeet	270
11.9	GMO-jäljitettävyys.....	270
11.10	Muuntogeenisten lajikkeiden hyväksyntä.....	272
11.11	Varautumisperiaate (Bt10).....	273
12	REHUTURVALLISUUTTA KOSKEVA ERITYISSÄÄNTELY.....	275
12.1	Maatalouden rehulisäainesäätely	276
12.1.1	Puhtausvaatimus	276
12.1.2	Rehulisäainevalvonnan pääsäännöt.....	277
12.2	Muuntogeenisiä rehuja ja lannoitteita koskeva säätely	279
13	TUOTTEIDEN NIMISUOJA JA INFORMAATIO-OHJAUS	281
13.1	Yhdenmukaisuus ja standardivaatimuksista informoiminen.....	281
13.2	Suojamerkinntä.....	282
13.3	TRIPS-sopimus	283
13.4	Elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden erityinen nimisuoja	284
13.5	EU:n nimisuojakategoriat	285
13.5.1	SAN ja SMM-merkinnät	287
13.5.2	APT-merkintä	289
13.6	Suojan saamisen säännöt	290
13.7	Suojan saaminen	293
13.8	Sertifointi (ympäristömerkit).....	295
13.9	Pakkausmerkinnät ja kuluttajansuoja	297
13.9.1	Pakkauksen informatiivinen merkitys	297
13.9.2	Elintarvikemarkintäasetus.....	297
13.10	Elintarvikkepakkaukset ja materiaalit	299
13.10.1	Materiaalien inerttiys.....	299
13.10.2	Aktiiviset ja älykkäät pakkausmateriaalit	301
13.10.3	Yleinen huolehtimisvelvollisuus.....	302
13.10.4	Kansallinen taso	304

KOLMAS OSA**REAKTIIVISET KEINOT KRIISITILANTESSA**

307

14	IHMISEN TERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN SUOJAAMINEN ULKOAISILTA VAAROILTA	309
14.1	Sääntelyn kansanterveydellinen perusta.....	309
14.2	Kriisien tausta ja syyt	309
14.3	Elintarvikekriisien sääntely Euroopan yhteisössä	310
14.3.1	Unionin hätätilanteet	311
14.3.2	Säteilyonnettomuussuojaus	312
15	KANSALLINEN VIRANOMAISPÄÄTÖKSENTEKO JÄLKIVALVONNASSA	315
15.1	Tarkkailu, seuranta ja valvonta jatkumona	315
15.2	Ennakovalvonnan jatke	316
15.3	Jälkivalvonta ja hallintopakko	317
15.3.1	Tarkastus.....	317
15.3.2	Valvontatiedot ja salassa pidettävät tiedot	319
15.3.3	Valvontaviranomaisen ohjaus- ja tiedottamistoiminta	320
15.4	Hallinnolliset pakkokeinot.....	321
15.4.1	Toimivallan jako.....	321
15.4.2	Välillinen hallintopakko	321
15.4.3	Hyväksymisten peruutukset ja toiminnan keskeyttämiset	325
15.4.4	Välitön hallintopakko (haltuunotto)	325
15.4.5	Uhkasakko sekä teettämis- ja keskeyttämisuhka; seuraamusmaksu	326
15.4.6	Ruokaviraston päätös hallinnollisten pakkokeinojen käytöstä.....	327
15.5	Ruokamyrkytysten selvittäminen ja zoonoosista ilmoittaminen....	327
15.6	Muutoksenhaku	328
15.7	Rangaistussäännökset.....	329
15.8	Terveystensuojelu.....	331
16	VASTUUPERUSTEET	333
16.1	Tuotevastuu ja elintarviketurvallisuus	333
16.1.1	Yleisen tuoteturvallisuuksääntelyn suhde elintarviketurvallisuuksääntelyyn	333
16.1.2	Suomen tuoteturvallisuusjärjestelmä.....	334
16.2	Vahingonkorvaus	336
16.2.1	Käsite	336
16.2.2	Tuotevastuu	336

16.2.3	Ankara vastuu	337
16.2.4	Vastuuvapautus ja sovittelu	338
16.2.5	Yhteisvastuu	339
16.2.6	Vanhentuminen	340
16.3	Vastuujärjestelmät muuntogeenisessä alkutuotannossa	340
16.4	Ympäristövastuudirektiivi.....	342
17	SUOMEN KORKEIMPIEN OIKEUKSIEN RATKAISUJA	345
	LÄHTEET	357
	LYHENTEET	366
	SÄÄDÖSLIITE.....	373
	ASIAHAKEMISTO	403

Elintarvike- ja ruokaoikeuden alan ainutlaatuinen perusteos, jossa aihepiiriä tarkastellaan niin oikeudellisen sääntelyn kuin ruokastrategioiden näkökulmasta. Teoksen elintarvikeoikeudellisessa osiossa käsitellään paitsi elintarvikkeita koskevien keskeisten vaiheiden eli erityisesti alkutuotannon, jalostuksen, kuljetusten ja kaupan myös elintarvikkeiden merkkisuojan sääntelyä. Ruokaoikeudellisessa osiossa puolestaan tarkastellaan uuden ruokaoikeuden sisältöä ja sen suhdetta elintarvikeoikeuteen sekä ympäristöliseen sääntelyyn. Huomioon on otettu eritoten Euroopan unionin piirissä kehitetyn vihreän siirtymän ja yhteisen maatalouspolitiikan vaikutukset Suomen lainsäädäntöön.

Kattava käsikirja on uudistettu, päivitetty painos vuonna 2008 ilmestyneestä teoksesta Elintarvikeoikeus. Uudistetussa painoksessa sisältö on saatettu kauttaaltaan ajantasaiseksi, ja siinä on otettu huomioon alan keskeiset kehityspiirteet ja lainsäädäntömuutokset.

Teos on tarkoitettu keskeiseksi tietolähteeksi viranomaisille, elintarviketeollisuudessa työskenteleville, elintarvikkeiden välittäjille, elintarviketuotantoa valvoville tahoille ja kaikille aihepiiristä kiinnostuneille. Se soveltuu myös käytettäväksi alan oppikirjana korkeakouluissa.

Emeritusprofessori *Erkki J. Hollo* on ympäristöoikeuden johtavia asiantuntijoita Suomessa. Hollo on toiminut Helsingin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa professorina vastuualueenaan ympäristöoikeus.